

GARSŪS SPROGIMAI

ir ryškios spalvos

„Kodėl Dangišškasis
Tėvas nepašalina garsių
triukšmų?“
– paklausė Šarlotė.

Heter Salivan
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Šarlotė nekenė garsių triukšmų! Jai nepatiko, kai garsai daužė jos ausis ar aidėjo galvoje. Net kai ji žinojo, kad yra saugi, ji vis tiek jautėsi įsitempusi, kai burzgė automobiliai, šaukė minios ar tratėjo būgnai.

Ir Šarlotei labai nepatiko fejerverkai!

Jos šeima išbandė daug dalykų, kad jai padėtų, kai pasigirdavo didelis triukšmas. Tėtis nupirko specialias ausines, kurios padėtų apsaugoti nuo triukšmo. Kai griaudė griaustinis, mama glaudėsi su ja po antklode. Taip pat Šarlotė meldė pagalbos, kad nebijotų.

Visi šie dalykai padėjo. Tačiau garsūs triukšmai vis tiek ją gąsdino.

„Šį vakarą eisime į specialų fejerverkų šou parke, – pasakė mama Šarlotei. – Ar nori eiti?“

Šarlotė susiraukė: „Bet fejerverkai yra tokie garsūs.“

„Dabar, kai esi vyresnė, fejerverkus gali būti smagiau žiūrėti, – sakė mama. – Visi tavo draugai bus ten. Galime net pasiimti tavo specialias ausines. Ar manai, kad galėtum pabandyti?“

Šarlotė atsiduso: „Gerai. Manau, pabandyčiau.“

Fejerverkų šou parke prasidėjo puikiai. Šarlotė ir jos draugai lakstė ant žolės, dalinosi skanėstais ir žaidė žaidimus. Netrukus dangus sutemo. Šarlotė atsisėdo ir užsidėjo ausines nervingai žiūrėdama į dangų.

BUM! BUM! PYKŠT! POKŠT!

Šarlotės širdis ėmė plakti greičiau, o krūtinę tarsi suspaudė. Ji pašoko ir bandė pabėgti nuo aplinkui aidinčių sproгимų.

Mama šoko paskui Šarlotę ir sugavo ją. Jos atsisėdo, ir mama ją apkabino. Šarlotės veidu riedėjo ašaros.

„Atsiprašau, kad tave išgąsdinau, – pasakė mama. – Aš čia. Sutelkime dėmesį į spalvas, kad mažiau dėmesio skirtume garsui. Ką tu matai akimis?“

Šarlotė giliai įkvėpė. „Matau auksinę, raudoną ir žalią spalvas.“

„Dabar panaudok nosį, – kalbėjo mama. – Ką užuodi?“

„Užuodžiu dūmų ir žolės kvapą, – atsakė Šarlotė. – Ir kukurūzų spragėsių!“

„Kokiais kitais pojūčiais gali naudotis šiuo metu?“ Šarlotė užsimerkė. „Aš galiu juos jausti. Kai fejerverkai sprogstą, krūtinėje jaučiu drebėjimą.“

„Ar jauti kokį nors skonį?“ – paklausė mama. Šarlotė iškišo liežuvį. „Negaliu paragauti fejerverkų“. Ji nusijuokė.

Visa tai sužadino Šarlotės smalsumą. *Kaip žmonės išgauna skirtingas spalvas? – galvojo ji. – Kodėl fejerverkai sprogstą? Kaip jie įgauna skirtingas formas?* Dabar fejerverkai nebeatrodė tokie baisūs.

„Mama, fejerverkai nuostabūs!“ – pasakė Šarlotė.

Kai mama tą vakarą paguldė Šarlotę į lovą, Šarlotė paklausė: „Kodėl Dangišškasis Tėvas neatsako į mano maldas, kai prašau, kad jis pašalintų garsius triukšmus?“

Mama akimirka susimąstė. „Dangiškasis Tėvas ne visada pašalina baisesius dalykus, – sakė ji. – Tačiau kartais Jis padeda mums pamatyti dalykus kitaip arba siunčia žmonių, kurie padeda mums nusiraminti.“

„Kaip Jis man padėjo šį vakarą!“ – pasakė Šarlotė.

„Teisingai! – nusišypsojo mama. – Nuėjai į fejerverkų šou, nors bijojai. Tada Dangišškasis Tėvas padėjo tau nuraminti savo baimes. Jis taip pat padėjo tau pamatyti fejerverkų grožį, naudodamas kitus pojūčius.“

Šarlotė pagalvojo apie ryškias spalvas danguje ir nusišypsojo. Ji vis dar nemėgo garsaus triukšmo. Jis vis dar ją gąsdino. Tačiau ji žinojo, kad Dangišškasis Tėvas visada gali padėti jai būti drąsiai. ●

„Nebijok, nes Aš esu su tavimi“
(Izaijo 41:10).